

decké neb jiné důvody vhodné, což nutno poznamenati na spisovém obalu a uvést stručné důvody.

(7) Jde-li o zničení spisů označených „pro vojenský archiv“ [§ 59, odst. (5)], třeba si vyžádati posudek vojenského archivu, jak má s nimi býti dále naloženo.

(8) Spisy ukončené před 28. říjnem 1918, které se týkají trestního řízení vedeného též proti cizím státním příslušníkům, lze zničiti jen se svolením ministerstva národní obrany.

(9) Počátek počtu let, ustanovených v odst. (2), b), c), (3) a (4), třeba počítati tak, že se nejprve zjistí ročník, v kterém byla trestní věc v první a druhé stolici úplně vyřízena. Počet let ustanovených pro zničení se počíná 1. lednem příštího roku. U služebních pomůcek, záznamů, korespondence a jiných podob-

ných spisů se počítá ona doba od 1. ledna po tom roku, kdy tyto věci byly ukončeny.

(10) Zničení spisů se provádí co možná rok co rok pod dozorem přednosty soudu nebo důstojníka justiční služby, kterého přednost soudu k tomu určí.

(11) Jsou-li pro to důvody, aby byly zničeny také trestní spisy, jež není dovoleno zničiti, vyžádá si soud rozhodnutí ministerstva národní obrany.

(12) O spisech vybraných k zničení třeba poříditi dva seznamy; jeden z nich uschová soud, druhý zašle intendanci zemského vojenského velitelství a dohodne se s ní o tom, jak se spisy naložiti.

(13) Zničení spisů nutno poznamenati v rejstřících (jednacích protokolech).

156.

Vládní nařízení

ze dne 30. srpna 1928,

kterým se vydává nová služební instrukce a jednací řád pro nejvyšší vojenský soud.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 73 zákona ze dne 5. července 1912, č. 131 ř. z. a zák. čl. XXXIII/1912 o vojenském trestním řádu:

Čl. I.

Pro nejvyšší vojenský soud vydává se připojená nová služební instrukce a jednací řád a nastoupí na místo všech ustanovení upravujících tuto látku.

Čl. II.

Toto nařízení nabude účinnosti dne 1. led-

na 1929 a provede je ministr národní obrany v dohodě s ministry vnitra a spravedlnosti.

Dr. Šrámek v. r.,

Černý m. p.	Dr. Spina v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Srdínko v. r.
Novák v. r.	Udržal v. r.
Najman v. r.	Dr. Nosek v. r.
	Dr. Gažík v. r.

Služební instrukce a jednací řád pro nejvyšší vojenský soud.

I. ODDÍL.

Služební instrukce.

§ 1.

Úřední činnost.

A. Úřední činnost presidenta a vicepresidenta.

(1) President nejvyššího vojenského soudu zastupuje tento úřad na venek a podpisuje spisy, nenařizuje-li zákon (§ 374 v. tr. ř.) anebo tento předpis [§ 9, odst. (1)] odchylek. Přihlíží k tomu, aby byl zachováván jednací řád, a nestanoví-li vojenský trestní řád vý-

jimek, činí všechna rozhodnutí a vydává nařízení nutná mimo zasedání senátu. Předsedá v zasedáních plenárních senátů (§ 68, odst. 3, v. tr. ř.).

(2) Vicepresident podporuje presidenta v jeho úřední činnosti a zastupuje ho v jeho úřadě, jestliže nemůže pro nemoc anebo z jiné příčiny vykonávati svůj úřad nebo je na dovolené.

(3) President řídí také vnitřní službu u nejvyššího vojenského soudu. Jemu přísluší rozdělovati úřední věci mezi senáty podle zásad stanovených v § 3. Je-li senát přetížen

anebo nemohou-li někteří členové senátu z jakékoli příčiny po delší čas vykonávati svůj úřad v senátě, může se president, uzná-li toho potřebu, aby množství úředních prací mezi senáty bylo vyrovnáno, odchýliti od těchto zásad.

(4) President dbá toho, aby měl stále přehled o trestních věcech, které došly nejvyššího vojenského soudu, a přihlíží zvláště k tomu, aby nalézání práva u této stolice bylo jednotné, pak aby byla zachována také ustanovení § 68 v. tr. ř. sloužící k ochraně této jednotnosti.

(5) Presidentu náleží, aby upravil kancelářskou službu u nejvyššího vojenského soudu a aby dožíral na její řádné vykonávání.

(6) Nemůže-li president z jakékoli příčiny dočasně vykonávati svůj úřad a nemůže-li jej zastupovati vicepresident, poněvadž sám svého úřadu nevykonává, zastupuje presidenta v hodnosti nejvyšší (služebně nejstarší) rada nejvyššího vojenského soudu, který je způsobilý k úřadu předsedy senátu.

B. Úřední činnost předsedů senátů.

(7) Při ústním líčení a v neveřejném zasedání předseda senátu buď president anebo vicepresident, a nemohou-li, v hodnosti nejvyšší (služebně nejstarší) rada senátu. Tito předsedové senátu přidělují členům senátu (zpravodajům) úřední spisy k zpracování tak, aby práce byly rozděleny co možná stejnou měrou. Předsedové senátu schvalují dále koncepty, které zpravodajové jejich senátu sepsali.

C. Úřední činnost radů.

(8) Radové nejvyššího vojenského soudu pracují o úředních spisech jim přidělených, činí návrhy podle obsahu spisů vhodné, řídí se ustanoveními vojenského trestního řádu, a účastní se v zasedáních senátu a v ústních líčeních nejvyššího vojenského soudu jakožto zpravodajové a přísedící.

D. Úřední činnost sekretáře a zapisovatelů.

(9) Sekretář a zapisovatelé nejvyššího vojenského soudu podléhají v své činnosti (§ 72 v. tr. ř.) presidentovi a předsedovi senátu, kterému jsou přiděleni.

§ 2.

Složení senátu.

(1) President vyslechnuv vicepresidenta zařaduje rady nejvyššího vojenského soudu do senátu (§ 70, odst. 1, v. tr. ř.).

(2) Ustanovuje předsedy pro senáty a zařaduje rady do senátů má president náležitý zřetel k jejich znalostem řečí.

(3) O složení senátů a o každé změně v jejich složení nutno zpravit generálního vojenského prokurátora.

§ 3.

Pravidla pro rozdělení úředních prací mezi senáty.

Úřední práce mezi senáty se rozděluje podle obvodů divisních soudů. Řídě se zkušenostmi o tom, kolik úředních prací přichází z obvodu toho neb onoho divisního soudu, určí president na počátku každého roku pro celý rok, na které obvody se vztahuje činnost jednoho nebo druhého senátu. Senátu náleží pak vyřizovati všechny úřední věci, které dojdou z obvodů jemu přikázaných.

§ 4.

Úřední styk s generálním vojenským prokurátorem.

(1) Předseda senátu zašle všechny návrhy zpravodajů i se spisy generálnímu vojenskému prokurátorovi, aby je vzal na vědomí a projevil své mínění, uzná-li toho potřebu. Vyjádřil-li se generální vojenský prokurátor o takovém návrhu písemně, není povinen se účastniti v neveřejném zasedání senátu, ledaže zákon nařizuje výslovně jinak (§ 353, odst. 2, a § 363 v. tr. ř.).

(2) Zmateční stížnosti a odvolání podané od vojenského prokurátora v neprospěch obžalovaného, jakož i stížnosti na zastavení vyhledávacího řízení soudem anebo na upuštění od trestního stíhání (§ 106 v. tr. ř.) nutno i se spisy zaslati generálnímu vojenskému prokurátorovi k nahlédnutí, prve než budou k zpracování odevzdány zpravodajům.

(3) O ustanovených ústních líčeních a neveřejných zasedáních senátu dá senát generálnímu vojenskému prokurátoru zprávu tím, že mu zašle k nahlédnutí příslušné opatření.

(1) O oznámeních předepsaných v odst. (1) a (2) třeba u každého senátu vésti vhodné záznamy, v nichž se poznamená též den, kdy generální vojenský prokurátor spisy vrátil.

§ 5.

Obhajování.

(1) Obhájci, kterého určí nejvyšší vojenský soud z osob zapsaných do seznamu obhájců, nutno vydati určovací listinu (vzor I), a

bylo-li již nařízeno ústní líčení, obhájce zároveň k němu obeslati.

(2) Určení obhájce z úřední moci staň se včas, aby obhájci ku přípravě pro ústní líčení zbylo dosti času.

(3) Jde-li o trestní věc, v které podle § 88, odst. 1, v. tr. ř. obžalovaný při ústním líčení musí míti obhájce, vyzve nejvyšší vojenský soud obžalovaného, dávaje mu skrze soud první stolice vědomost o tom, kdy se bude konati ústní líčení, aby nejvyššímu vojenskému soudu oznámil obhájce, kterého si byl vybral, a oznámí mu, že jinak mu bude určen obhájce z úřední moci (§ 368, odst. 2, v. tr. ř.). Prohlásil-li obžalovaný, že si sám obhájce přibere; nutno mu přece určit obhájce z úřední moci, jestliže přibráný obhájce neoznámí nejvyššímu vojenskému soudu nejmeně tři dni před ústním líčením, že obhajování obžalovaného přijal (čís. 3 prováděcích nařízení k § 89, odst. 1, v. tr. ř.) [nařízení ministra zemské obrany, vnitřní a spravedlnosti ze dne 23. května 1914, č. 122 ř. z. a nařízení uherského ministra zemské obrany, spravedlnosti a vnitřní č. 7734/1914 H. M. (uh. zeměbr.)].

§ 6.

Příprava k ústním líčením a senátním zasedáním.

(1) Den a hodinu, kdy v určité trestní věci bude konáno ústní líčení, ustanoví předseda senátu. To platí i pro neveřejné zasedání. Předseda nejvyššího vojenského soudu vyslechnuv vicepresidenta, může určit dni v týdnu, v kterých se konají ústní líčení a neveřejná zasedání senátů. Taková nařízení a každou jejich změnu třeba dáti na vědomí generálnímu vojenskému prokurátoru. Z podstatných důvodů lze však ústní líčení (zasedání senátu) konati také v jiné dni než v dni napřed určené.

(2) Počet ústních líčení, která mají být konána v jeden den, určí předseda senátu po bedlivém uvážení povahy a rozsahu trestních věcí, o nichž se bude jednati, aby nebylo třeba ústní líčení pro nedostatek času přerušiti neb odročiti.

(3) Den pro ústní líčení třeba ustanoviti včas, aby zbylo dosti času k potřebným obsláním a oznámením.

(4) Den a hodinu ústního líčení nutno zpravodaji a generálnímu vojenskému prokurátoru oznámiti včas, aby jim zbylo dosti času ku přípravě pro líčení. Také zapisovateli musí být dána příležitost, aby nahlédl do spisů.

§ 7.

Návrh a zpráva.

(1) Pro neveřejná zasedání senátu a pro hlasování, která se nedějí přímo po ústním líčení, třeba sepsati náčrt navrženého rozsudku, usnesení atd. Jde-li o obtížné věci, zvláště pak o objemné spisy nebo spletitý děj, nutno v čele návrhů, které se nezakládají na výsledcích ústního líčení, podati stručný písemný posudek a zvláště vytknouti okolnosti důležité pro rozhodnutí (zpráva). Při poradách, které se konají hned po ukončení ústního líčení, může být návrh učiněn a vyličením stavu věci odůvodněn ústně nebo písemně.

(2) Stalo-li se usnesení podle sepsaného návrhu s nepatrnými změnami, opraví zpravodaj v náčrtu, čeho bude potřeby. Bylo-li však v hlavní věci proti jeho návrhu rozhodnuto nebo má-li být návrh na vyřízení jím předložený úplně přepracován, může předseda senátu [§ 1, B, odst. (7)] na žádost zpravodajovu uložit tomu členu senátu, podle jehož návrhu bylo v senátě rozhodnuto, aby usnesení (rozhodnutí) sepsal, anebo se může předseda senátu podjati této práce sám.

§ 8.

Zápisy o poradách a hlasováních.

(1) O poradách a hlasováních senátu, které se konají za ústního líčení i přímo po jeho ukončení, třeba sepsati poradní protokol, v němž se zaznamenají učiněné návrhy a způsob, jak bylo hlasováno. Nebylo-li hlasování jednomyslné, nutno vytknouti stručné důvody, jež hlasující člen senátu pro své mínění podal. Na počátku poradního protokolu třeba uvést soud, den porady, jméno předsedy, ostatních členů senátu a zapisovatele.

(2) Souhlasí-li návrhy učiněné v poradě s některým návrhem zaznamenaným v protokole o ústním líčení, nutno v poradním protokole toliko odkázati na protokol o ústním líčení a uvésti výsledek hlasování. Předseda senátu může naříditi, aby člen senátu, který při poradě činí návrh anebo projevuje mínění odchýlné od zpravodaje, ihned stručně sepsal svůj návrh anebo své mínění; v poradním protokole nutno pak odkázati na tento záznam, jenž se přiloží k protokolu, aniž se tam opakuje onen návrh aneb ono mínění.

(3) Učiněné rozhodnutí se zaznamená tak, aby bylo též zřejmo, jak byla počítána většina a jaké rozhodovací důvody byly většinou hlasů přijaty. Při rozhodnutích, která byla

po ústním líčení jednomyslně učiněna a potom při ústním líčení ihned obnoveném vyhlášena, třeba zpravidla přestati na tom, že se v poradním protokolu vytkne jednomyslnost hlasujících pro rozhodnutí, jež je zapísáno v protokolu o ústním líčení. Při tom nutno přesně uvést místo, kde je v tomto protokolu dotčené rozhodnutí zaznamenáno.

(4) O hlasování senátu, které se nekoná za ústního líčení ani přímo po jeho ukončení, nepíše se zvláštní poradní protokol; bylo-li hlasování jednomyslné, zaznamená se to na náčrtu rozhodnutí [§ 7, odst. (1)] slovy: „jednomyslně“ nebo „všemi hlasy“. Záznam ten podpíše předseda senátu a zapisovatel. Vyskytnou-li se však různá mínění, třeba uvést výsledek hlasování taktéž na náčrtu rozhodnutí a stručně poznamenati důvody, které byly předneseny pro odchýlné návrhy; tento záznam potvrdí podpisem předseda senátu a zapisovatel. Kdyby však tento záznam o hlasování byl příliš obsáhlý tím, že do něho bylo pojata zvláštní mínění člena senátu, může předseda senátu naříditi, aby tento člen své mínění stručně sepsal. Tento spis se přiloží k náčrtu rozhodnutí, na němž je záznam o hlasování. V záznamu o hlasování nutno uvést den porady, jména předsedy a ostatních členů senátu, jméno generálního vojenského prokurátora (náměstka) a zapisovatele a podstatný obsah vyjádření generálního vojenského prokurátora (náměstka), není-li jeho vyjádření písemně zaznamenáno na návrhu zpravodajově [§ 4, odst. (1)].

(5) Každý člen senátu má na vůli, aby vložil písemně důvody svého mínění, a může žádati, aby jeho písemné vyjádření bylo připojeno k záznamu o hlasování.

(6) Protokol o poradě a hlasování (poradní protokol) nutno zapečetiti (zalepiti soudní zálepkou); otevřítí jej a do něho nahlédnouti smí toliko prezident nejvyššího vojenského soudu, který může též dovoliti předsedovi senátu a radům, aby do něho nahlédli, potřebují-li toho k zpracování nějakého úředního spisu. Prezident nejvyššího vojenského soudu pak protokol zase hned zapečetí (zalepí).

§ 9.

Sepsání (čistopisy) rozsudků a usnesení.

(1) Usnesení a rozsudky, k nimž došlo v neveřejném zasedání a po ústním líčení, podpíše předseda senátu a zapisovatel.

(2) Opravy v rozsudcích a usneseních pro-

vede předseda senátu, který předsedal při ústním líčení nebo neveřejném zasedání, vyžádav si rozhodnutí soudců, kteří byli členy senátu; k opravám očividně písařských chyb takového rozhodnutí není třeba a provede je předseda senátu sám.

(3) O sepsání rozsudků a usnesení nejvyššího vojenského soudu platí též ustanovení § 35, odst. (3) služební instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divisní soudy (vládní nařízení ze dne 30. srpna 1928, č. 155 Sb. z. a n.).

(4) Příkazy a výtky, které byly dány při rozhodnutí o nějakém opravném prostředku [§ 45, odst. (3), služební instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divisní soudy] a jsou určeny jen pro soud aneb jednotlivé důstojníky (aspiranty) justiční služby neb jiné důstojníky soudu, udílejí se na zvláštním listu, který třeba připojiti k rozhodnutí.

§ 10.

Náležitosti posudků o rozsudcích, jimiž byl stanoven trest smrti, a postup při udělení milosti.

(1) V posudku o důvodech milosti (§§ 356, 375 a 383 v. tr. ř.) třeba uvést také trest, který by po názoru nejvyššího vojenského soudu byl přiměřený, kdyby byla dána milost.

(2) Byla-li dána odsouzenému milost, poznamená to nejvyšší vojenský soud, jakmile byl o tom zpraven, doložkou na rozsudku a zašle spisy neprodleně soudu první stolice. Doložku podpíše prezident a předseda toho senátu, který podal posudek [odst. (1)]. Bylo-li ponecháno nejvyššímu vojenskému soudu, aby určil za trest smrti trest náhradní, nastoupí za trest smrti trest, který byl uveden v návrhu na udělení milosti.

(3) Nebyla-li dána odsouzenému milost, zašle nejvyšší vojenský soud trestní spisy bez doložky na rozsudku soudu první stolice a zpraví jej o tom, že milost nebyla udělena.

§ 11.

Plenární rozhodnutí.

(1) Je-li nutné, aby sporná právní otázka byla rozhodnuta v plenu (§ 68, odst. 1, v. tr. ř.), přeruší předseda senátu poradou, postará se o to, aby zpravodaj v poradním protokole nebo na zvláštním archu vytkl, v čem sporná právní otázka záleží, a odevzdá poradní protokol (arch) prezidentovi nejvyššího vojenského soudu. Bylo-li před poradou konáno ústní líčení s ní související, třeba líčení odročiti.

(2) President nejvyššího vojenského soudu ustanoví den plenárního shromáždění tak, aby ode dne, kdy mu právní otázka byla dodána, do dne plenárního shromáždění zbylo asi 30 dní. Zároveň ustanoví president zpravodaje a zapisovatele. Zpravodajem nutno ustanoviti zpravidla člena senátu, který při poradě [odst. (1)] přednášel trestní věc. President může také ustanoviti ještě jednoho zpravodaje (spoluzpravodaje). Den plenárního shromáždění třeba oznámiti členům plena a generálnímu vojenskému prokurátorovi a zároveň jim dodati opis sporné právní otázky.

(3) Generální vojenský prokurátor odevzdá presidentu nejvyššího vojenského soudu své písemné návrhy osm dní po tom, když přijal spornou právní otázku. President dá tyto návrhy neprodleně na vědomost zpravodajovi a spoluzpravodajovi. Zpravodaj a spoluzpravodaj napíší své návrhy a odevzdají je nejméně 8 dní před plenárním shromážděním presidentu nejvyššího vojenského soudu. Opisy těchto návrhů dostanou generální vojenský prokurátor a členové plena, jímž se dodá též opis návrhů generálního vojenského prokurátora.

(4) V plenárním zasedání vylicí zpravodaj, jak se věc zběhla, a učiní svůj návrh. Je-li ustanoven spoluzpravodaj, podá své mínění hned po zpravodajovi. Na konec přednese generální vojenský prokurátor své návrhy. Potom se koná porada a hlasování, v nichž generální vojenský prokurátor nemá účasti. Každému hlasujícímu jest volno, aby podal písemně důvody svého mínění. Nebyla-li pro žádné mínění absolutní většina hlasů, nutno vykonati nové hlasování, při němž se učiněné návrhy, je-li třeba, rozloží v několik otázek.

(5) O plenárním zasedání se napíše protokol, v němž se zaznamenají den zasedání, jména přítomných a vylicí se vše, co se důležitého v zasedání událo. Všechny návrhy a jich podstatné odůvodnění třeba v něm stručně zapsati a uvést jména těch členů plena, kteří pro ně hlasovali. Byly-li podány písemné návrhy (odůvodnění), stačí, odkáže-li se na písemné vyjádření navrhovatelů, jež se přiloží k protokolu.

§ 12.

Přehled rozhodnutí nejvyššího vojenského soudu, jich uveřejnění.

(1) Všechna rozhodnutí nejvyššího vojenského soudu, která mají zásadní důležitost, všechna rozhodnutí plena a taková rozhodnutí,

která i jinak při řešení různých otázek v soudcovské činnosti nejvyššího vojenského soudu mají význam, nutno zaznamenati v přehledu, který vede důstojník justiční služby, presidentem určený. O tom, která rozhodnutí kromě plenárních mají býti pojata do přehledu, rozhoduje president nejvyššího vojenského soudu. Přehled třeba pořídit na volných listech, a to podle paragrafů vojenského trestního zákona a jiných zákonů, o které bylo rozhodnutí opřeno. Z rozhodnutí se pojme do přehledu právní zásada nebo názor v stručných větách. Plenární rozhodnutí nutno zapsati červeným inkoustem.

(2) Bylo-li některé rozhodnutí pojaté do přehledu změněno pozdějším rozhodnutím plena, třeba to poznamenati také u změněného rozhodnutí a zároveň uvést datum a číslo plenárního rozhodnutí.

(3) Všem důstojníkům justiční služby, vykonávajícím službu u nejvyššího vojenského soudu a u generálního vojenského prokurátora, je dovoleno nahlédati do přehledu rozhodnutí.

(4) Rozhodnutí nejvyššího vojenského soudu, jež uveřejniti je účelné pro jejich zásadní důležitost, jakož i rozhodnutí plena uveřejňuje ministerstvo národní obrany jako služební pomůcky branné moci. K tomu účelu vybere president nejvyššího vojenského soudu v dohodě s generálním vojenským prokurátorem vhodná rozhodnutí a zašle je spolu s rozhodnutím plena pololetně ministerstvu národní obrany k dalšímu opatření.

II. ODDÍL.

Jednací řád.

§ 13.

Jednací řád branné moci a ustanovení služební instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divísní soudy o podatelně, o poštovních zásilkách a o presentační klausuli.

(1) Všeobecných ustanovení Jednacího řádu branné moci užívá se u nejvyššího vojenského soudu potud, pokud tento předpis neobsahuje odchylných nařízení.

(2) Taktéž ustanovení služební instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divísní soudy o podatelně (§ 48) a o presentační klausuli (§ 49) třeba užiti obdobně. Presidentu nejvyššího vojenského soudu přísluší, aby ustanovil orgány tohoto úřadu, kteří mají doná-

šeti poštovní zásilky a otvírati úřední spisy důvěrného nebo tajného obsahu adresované nejvyššímu vojenskému soudu.

§ 14.

Jednací protokoly.

(1) Nařízení, výnosy úřadů a p., osobní věci rotmistřů a osob mužstva, přidělených nejvyššímu vojenskému soudu, občasně výkazy a zprávy, jakož i všechny úřední spisy správní povahy, které nemají důvěrný nebo tajný obsah, pak všechny úřední spisy, které se svým obsahem týkají oboru soudcovské činnosti nejvyššího vojenského soudu nebo s ním souvisí, avšak nenáleží do předepsaného rejstříku [§ 15, odst. (1)], nutno zapsati do jednacího protokolu, který vede orgán podatelny k tomu určený.

(2) Osobní věci důstojníků, kteří konají službu u nejvyššího vojenského soudu, věci kázeňské nebo kárné pravomoci, o nichž přísluší rozhodnouti nejvyššímu vojenskému soudu, pokud se týkají důstojníků, a všechny správní věci, které podle všeobecných předpisů nebo podle zvláštních nařízení třeba pokládati za důvěrné nebo tajné, zapisují se do důvěrného jednacího protokolu vedeného podle nařízení presidenta nejvyššího vojenského soudu.

(3) Pro jednací protokoly nejvyššího vojenského soudu platí kromě ustanovení odst. (1) a (2) obdobně též ustanovení § 50, odst. (3) a (4), služební instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divisní soudy.

§ 15.

Předpisy o rejstříku.

(1) Opravné prostředky, pojímajíc v to žádosti o navrácení v předešlý stav, zmateční stížnosti k zachování zákona, návrhy generálního vojenského prokurátora, aby byly zkoumány spisy podle § 401, odst. 1, čís. 3, v. tr. ř., a spory o příslušnost se zapisí do rejstříku označeného značkou „P“ (vzor II). Trestní věci, v kterých bylo rozhodnuto podle § 401, odst. 1, čís. 2, v. tr. ř., nutno převésti z jednacího protokolu do rejstříku „P“. Věsti tento rejstřík přísluší orgánu podatelny k tomu ustanovenému.

(2) Každý opravný prostředek dostane, nejsou-li dále stanoveny výjimky, jen jedno rejstříkové číslo; úřední spisy, které dojdou, když věc, na kterou se vztahují, byla již v rejstříku zapsána, nedostanou nové rejstříkové číslo, nýbrž naloží se s nimi podle § 16.

(3) Bylo-li podáno v téže trestní věci několik

opravných prostředků nebo byly-li proti rozsudku podány zmateční stížnost neb odvolání několika účastníky nebo byla-li navržena obnova trestního řízení několika účastníky, dostane věc jen jedno rejstříkové číslo. Bylo-li vyhověno žádosti o navrácení v předešlý stav, nutno zápisy o opravném prostředku spojeném se žádostí učiniti u téhož rejstříkového čísla.

(4) V sloupci pro poznámky nutno zaznamenati zejména nařízení nejvyššího vojenského soudu v opravném řízení, aby spisy byly doplněny neb aby bylo dáno vysvětlení. Zapiše se též datum nařízení a datum, kdy došlo vyřízení.

(5) Kromě toho platí o vedení rejstříku P obdobně ustanovení § 52, odst. (2) až (8), a § 53, odst. (7), a o seznamu jmen k. témuž rejstříku ustanovení § 56, odst. (1) a (2), služební instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divisní soudy.

§ 16.

Úprava spisů. Spisová značka. Jednací číslo.

(1) Všechny úřední spisy, které se týkají téže trestní věci, nutno sloučiti v celek a dáti jim touž spisovou značku. Uspořádají se podle času, kdy došly nebo byly pořízeny, a číslovají se [odst. (2)] arabskými číslicemi (pořadovými čísly). Úřední spis, kterým se nová věc počíná, třeba vždy označiti jedničkou (1). Pořadová čísla jdou dále, třeba nový úřední spis v téže věci přišel anebo vznikl v novém roce. Přílohy, k nimž nutno počítati také dodací listky a jiné stvrzenky, nedostanou zvláštní pořadová čísla.

(2) O spisové značce a o jednacím čísle platí obdobně ustanovení § 58 služební instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divisní soudy. Spisovou značku doplní pořadovým číslem orgán, kterému je svěřena správa spisovny. Proto nutno tomuto orgánu dodati všechny úřední spisy, když byly zpracovány v podatelně, i koncepty, když je podepsal příslušný předseda senátu.

§ 17.

Odevzdání spisů k zpracování.

Úřední spisy nutno, jakmile byly podle potřeby zapsány do rejstříku (jednacího protokolu) a opatřeny jednacím číslem, předložiti presidentu se všemi předchozími a na ně se vztahujícími spisy, nenáleží-li k nějaké věci, která již byla odevzdána senátu, aby ji vyřídil. Jde-li o takovou věc, třeba nový úřední spis dodati příslušnému předsedovi senátu.

§ 18.

Uschování a zničení spisů.

(1) Úřední spisy, nepracuje-li se o nich nebo nejsou-li přiloženy k jiným spisům, uschovávají se ve spisovně v tuhých deskách, uspořádané podle ročníků a podle čísel rejstříku neb jednacího protokolu. Spisy důvěrného jednacího protokolu třeba uschovávat zvláště.

(2) O vydávání a o odesílání spisů ze spisovny platí ustanovení § 59, odst. (8), služební

instrukce a jednacího řádu pro brigádní a divísní soudy.

(3) Referáty, nařízení, výnosy jiných úřadů a p., rejstříky, jednací protokoly a seznamy jmen není dovoleno zničit. O zničení jiných uschovaných spisů vydá nařízení podle potřeby prezident nejvyššího vojenského soudu. Bylo-li shledáno vhodným, aby byly zničeny také spisy jmenované v první větě tohoto odstavce, nutno si vyžádati rozhodnutí ministerstva národní obrany.

157.

Vládní nařízení

ze dne 30. srpna 1928,

kterým se vydává nová služební instrukce a jednací řád pro vojenské prokurátory, jejich funkcionáře a generálního vojenského prokurátora.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 495 zákona ze dne 5. července 1912, č. 131 ř. z. a zák. čl. XXXIII/1912 o vojenském trestním řádě:

Čl. I.

Pro vojenské prokurátory, pro jejich funkcionáře a pro generálního vojenského prokurátora vydává se připojená nová služební instrukce a jednací řád a nastoupí na místo všech ustanovení upravujících tuto látku.

Čl. II.

Ustanovení této služební instrukce a jednacího řádu platí, i když se pro stručnost mluví toliko o vojsku, o vojenských úřadech aneb osobách vojenských, obdobně pro četnictvo,

úřady četnické neb osoby četnictva, není-li jinak ustanoveno.

Čl. III.

Toto nařízení nabude účinnosti dne 1. ledna 1929 a provede je ministr národní obrany v dohodě s ministry vnitra a spravedlnosti.

Dr. Šrámek v. r.

Černý v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Novák v. r.

Udržal v. r.

Najman v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Gažík v. r.

Služební instrukce a jednací řád pro vojenské prokurátory, pro jejich funkcionáře a pro generálního vojenského prokurátora.

PRVNÍ HLAVA.

Služební instrukce pro vojenské prokurátory a pro jejich funkcionáře.

I. ODDÍL.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Úloha veřejného žalobce ve vojenském trestním řízení.

(1) Vojenský prokurátor je veřejným žalobcem u divísního soudu, funkcionář vojen-

ského prokurátora u brigádního soudu. Jejich práva a povinnosti ve vojenském trestním řízení jsou upraveny vojenským trestním řádem, prováděcími nařízeními k němu [nařízením ministra zemské obrany, vnitra a spravedlnosti ze dne 23. května 1914, č. 122 ř. z., a nařízením uherského ministra zemské obrany, spravedlnosti a vnitra č. 7734/1914 H. M. (uh. zeměbr.)] a touto služební instrukcí.

(2) Vojenský prokurátor a funkcionář vojenského prokurátora shrnují se nadále v název veřejný žalobce.